

Da den Paagjældende, der siden den 31te Juli 1862 har tjent ved Viborg Straffeanstalt, saaledes imod den Forudsætning, hvorfra man gif ud ved Affattelsen af Forlaget om Understøttelser til de Betjente, der som ubrugelige til at ansættes ved de andre Straffeanstalter ville blive affledige ved Næblæggelsen af Viborg Straffeanstalt, ikke er istand til at fortsætte sin Gjerning i Straffeanstalternes Tjeneste, bør han formentlig behandles i Lighed med de nævnte Betjente, og man skal derfor foreslaa, at der tilstaaes ham, der er 40 Aar gammel og i det sidste Aar har havt en Løn af 860 Kr., en aarlig Understøttelse af 225 Kr.

Egalebes har Ministeriet fra Enken efter forhenværende Fabrikmester ved Christianshavns Straffeanstalt Nielsen, der er afaaet ved Døden den 20de Oktober d. A., modtaget en Ansøgning om at tilstaaes en Del af den aarlige Understøttelse af 240 Kr., der har været tillagt bemeldte hendes Mand. — Da hun er 68 Aar gammel, uden Subsistensmidler og meget svagelig, finder Ministeriet, at der er Grund til at tilstaa hende en saadan Understøttelse, der formentlig pasfende vilde kunne fastsættes til $\frac{1}{3}$ af den af Manden oppebaarne eller 80 Kr.

Ministeriet skal derfor tillade sig at anmode det ærede Udvalg om i Genhold til Foranstaaende til 2den Behandling af Finantslovsforlaget for 1875—76 at stille det i saa Henseende fornødne Endringsforslag, der, da de foreslaaede Understøttelser udgjøre

til Betjent Underfen	225 Kroner.
„ Nielsens Enke	80 —

305 Kroner.

medens den for ovennævnte Værkmester Nielsen i Finantslovsforlaget paaregnede Understøttelse bortfalder med

240 —

vil komme til at gaa ud paa, at vedkommende Konto (§ 20 I. D. 2. „Extraordinære Understøttelser“) forhøies med

65 Kroner.

Endelig skal man anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Forslag til Tillægsbevillingslov for Finantsaaret 1874—75 i sin Tid at foranledige stillet det fornødne Endringsforslag til, at den for Nielsens Enke foreslaaede Understøttelse bevilges for de sidste 5 Maanedes af indværende Finantsaar, altsaa at vedkommende Konto i bemeldte Tillægsbevillingslovsforslag (§ 10. Nr. 1. „Extraordinære Understøttelser“) forhøies med $\frac{5}{12}$ af 80 Kr. eller 33 Kr. 33 Ore=16 Sk. 64 ð.

Disse Forslag tiltrædes.

84) I. D. 2. Justitsministeren har i Skrivelse af 24de November 1874 begjært stillet Forslag om, at denne Konto forhøies med 600 Kroner som aarlig Understøttelse til Soldassistent T. C. Sushers Enke, Elisabeth Kirstine Susher, født Suul. I en længere Motivering af dette Forslag oplyses, at den Paagjældende under Christian den Ottende har oppebaaret et saadant Beløb af Staten igjennem Politiets Kasse, men som blev inddraget efter denne Konges Død. Den egentlige Grund til, at hun blev tillagt Understøttelsen, har hun 1860 for Politidirektør Bræstrup angivet at være den, at hun „i Kong Christian den Ottendes Hænder afleverede et forræderisk, falsk Dokument, udfærdiget under Hans Majestæts efterkrovnede Navn og det kongelige Segl, hvorefter Hertugdømmerne skulde efter Kongens Død tilhøre Hertugen af Augustenborg“ — en Meddelelse, hvis Rigtighed Bræstrup dog drager i Tvivl. Som Resultat af de af Ministeren anstillede Undersøgelser og Overveielser, denne Understøttelse betræffende, anfører Ministeren Følgende: „Det tør vist nok, om det end fremdeles maa lades i Uvisshed, hvilken den virkelige Aarsag er til, at en Understøttelse i sin Tid er bleven forundt Madame Susher, anses for godtgjort, at hun af Kong Christian den Ottende har modtaget bestemt Tilfagn om Understøttelsen, og at det har været Kongens bestemte Hensigt, at den skulde ydes hende ud over hans Regjerings Tid. Det turde endvidere antages for givet, at Understøttelsen, uagtet den har været udredt igjennem Kjøbenhavn's Politi og har været opført i Regnskabet over det Beløb, som blev forstrakt Politiet af Statskassen til dets hemmelige Udgifter, ikke efter sit Bæsen har været betragtet som en egentlig Politiudgift, men som en Naabegave, hvis fremtidige Udbetaling den Paagjældende, efter at hin Udredelsesmaade var ophørt, ifølge det hende givne Tilfagn af Kong Christian den Ottende kunde have paaregnet vilde være bleven overtaget af Statskassen efter Kongens Død. Den Omstændighed, at Understøttelsen fremtraadte som en Politiudgift i Forbindelse med, at Ansøgerinden muligen, som af hende angivet, ved tidligere givne Løfter kan have følt sig forpligtet til ikke, uagtet Opfordring dertil, at oplyse den sande Hjemmel til Understøttelsen, turde saaledes i sin Tid have lagt afgjørende Hindringer i Veien for hende i at faae sin Begjæring oplyst.“